

1 Samuel 17:1-18:9

שמואל א יז - יח

וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־מַחְנֵיהֶם לַמֶּלְחָמָה
וַיֹּאסְפוּ שָׁכָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה
וַיַּחֲנוּ בֵּין־שׁוֹכָה וּבֵין־עֲזֹקָה בְּאַפְסֵי דַמִּים:

וַשָּׂאוּל וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נֶאֱסָפוּ
וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה
וַיַּעֲרְכוּ מֶלְחָמָה לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים:

וּפְּלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה
וְיִשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה
וְהָגָיָא בֵּינֵיהֶם:

וַיֵּצֵא אִישׁ־הַבַּיִת מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים

גְּלִית שְׁמוֹ מִגַּת

גְּבֵהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וּזְרָת:

וְכֹבֵעַ נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ

וְשַׁרְיוֹן קְשָׁשִׁים הוּא לְבוּשׁ

וּמִשְׁקַל הַשַּׁרְיוֹן חֲמִשָּׁת־אַלְפִים שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת:

וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת עַל־רַגְלָיו

וְכִידּוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כְּתָפָיו:

וּחֵץ וְעַץ חֲנִיתוֹ כַּמְנֹר אַרְגָּם

וּלְהֶבֶת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ־מְאוֹת שְׁקָלִים בְּרֹזֶל

וְנִשְׂא הַצֵּנָה הַלֶּךְ לְפָנָיו:

וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל־מַעְרַכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם
 לָמָּה תִצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה
 הֲלוֹא אַנְכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׂאוֹל
 בְּרוּ־לָכֶם אִישׁ וַיֵּרֵד אֵלָי:

אִם־יֹוֹכַל לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכָּנִי
 וְהִינּוּ לָכֶם לַעֲבָדִים
 וְאִם־אֲנִי אוֹכַל־לוֹ וְהִכִּיתִיו
 וְהִייתֶם לָנוּ לַעֲבָדִים
 וְעַבַדְתֶּם אֹתָנוּ:

וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי

אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת־מַעְרְכֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
תָּנוּ־לִי אִישׁ וְנִלְחַמָּה יַחַד:

וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה
וַיַּחֲתוּ
וַיִּרְאוּ מְאֹד:

וְדָוִד בֶּן־אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה

מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה

וְשֵׁמוֹ יִשַׁי

וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים

וְהָאִישׁ בְּיָמֵי שָׂאוֹל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים:

וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי־יִשַׁי הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי־שָׂאוֹל לַמֶּלֶחֶם

וְשֵׁם | שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ בַּמֶּלֶחֶם

אֱלִיאָב הַבְּכוֹר

וּמִשְׁנֵהוּ אַבְיָנָדָב

וְהַשְּׁלִישִׁי שֵׁמָה:

“Naked Qatal”

The proposal:

A qatal following a wayyiqtol,

- in historical narrative (i.e. narrator speaking, not direct speech),

- with no waw before the qatal

- and no fronted “X” component,

restates or **expands** on the action described by the wayyiqtol.

7 other examples in HB

See
<http://biblicalhumanities.org/bhebrew/viewtopic.php?f=6&t=744&hilit=grebe>

1 Samuel 17:12-13

וְדָוִד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה

מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה

וְשֵׁמוֹ יִשַׁי

וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים

וְהָאִישׁ בְּיָמֵי שָׂאוּל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים:

וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי-יִשַׁי הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי-שָׂאוּל לַמְּלָחָמָה

וְיֵשׁ | שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ בַּמְּלָחָמָה

אֱלִיאָב הַבְּכוֹר

וּמִשְׁנֵהוּ אַבְיָנָדָב

וְהַשְּׁלִישִׁי שֵׁמָה:

וְדָוִד הוּא הַקָּטָן
וַיִּשְׁלַח הַגְּדָלִים הַלְכוּ אַחֲרַי שְׂאוּל:

וְדָוִד הֵלֵךְ וּשָׁב מֵעַל שְׂאוּל לְרֵעוֹת אֶת־צֹאן אָבִיו בַּיִת־לֶחֶם:

וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂכֵם וְהָעָרָב
וַיִּתְיַצֵּב אַרְבַּעִים יוֹם:

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּ לְדָוִד בְּנוֹ
קַח־נָא לְאַחִיךָ אֵיפֶת הַקָּלִיָּא הַזֶּה
וַעֲשֵׂרָה לֶחֶם הַזֶּה
וְהָרַץ הַמַּחֲנֶה לְאַחִיךָ:

וְאֵת עֶשְׂרֵת חַרְצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשֵׁר־הָאֶלֶף
 וְאֶת־אֲחִיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֶת־עַרְבָתָם תִּקַּח:

וּשְׂאוֹל וְהָמָה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעַמְּךָ הָאֵלֶּה נִלְחָמִים עִם־פְּלִשְׁתִּים:

וַיִּשְׂכַּם דָּוִד בַּבֹּקֶר
 וַיִּטֵּשׁ אֶת־הַצֹּאן עַל־שׂוֹמֵר
 וַיֵּשֶׂא וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ יְשִׁי
 וַיָּבֵא הַמַּעְגָּלָה
 וְהַחִיל הַיָּצֵא אֶל־הַמַּעְרָכָה
 וְהִרְעוּ בַּמְּלָחָמָה:

וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מִמַּעֲרָבָה לְקִרְאָת מִמַּעֲרָבָה:

וַיִּטְשׂ דָּוִד אֶת־הַכֵּלִים מֵעָלָיו עַל־יַד שׁוֹמְרֵי הַכֵּלִים

וַיִּרֶץ הַמַּעֲרָבָה

וַיָּבֵא וַיִּשְׂאֵל לְאַחִיו לְשָׁלוֹם:

וְהוּא | מְדַבֵּר עִמָּם

וְהִנֵּה אִישׁ הַבְּנִים עוֹלָה גְלִיתִּי הַפְּלִשְׁתִּי שְׁמוֹ

מִגֵּת מִמַּעֲרוֹת מִמַּעֲרָבוֹת פְּלִשְׁתִּים

וַיְדַבֵּר כְּדַבְּרֵי הָאֱלֹהִים

וַיִּשְׁמַע דָּוִד:

וְכָל־אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּרֹאֲוֹתָם אֶת־הָאִישׁ
וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו וַיִּירָאוּ מְאֹד:

וַיֹּאמֶר | אִישׁ־יִשְׂרָאֵל

הֲרֹאִיתֶם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה

כִּי לַחֲרֹף אֶת־יִשְׂרָאֵל עָלָה

וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִכְנוּ

יַעֲשָׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ | עֲשָׂר גְּדוֹל

וְאֶת־בֵּיתוֹ יִתֵּן־לוֹ

וְאֵת בַּיִת אָבִיו יַעֲשֶׂה חֶפְשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר׃
 מַה־יַּעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז
 וְהִסִּיר חַרְפּוֹ מֵעַל יִשְׂרָאֵל׃
 כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעֶרְלִי הַזֶּה כִּי חִרְף מֵעַרְכֹּת אֱלֹהִים חַיִּים׃

וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם כַּדְּבַר הַזֶּה לֵאמֹר
 כֹּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנוּ׃

וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל בְּדַבְרוֹ אֶל־הָאֲנָשִׁים
וַיַּחַר־אָף אֱלִיאָב בְּדָוִד
וַיֹּאמֶר |

לְמָה־זֶּה יֵרְדָּתָּ
וְעַל־מִי נֹטֵשֶׁתָּ מְעַט הַצָּאֵן הַהֵנָּה בַּמִּדְבָּר
אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־זִדְּנֶךָ וְאֵת רַע לְבַבְּךָ
כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמְּלָחָמָה יֵרְדָּתָּ:

וַיֹּאמֶר דָּוִד
מָה עָשִׂיתִי עִתָּה
הֲלוֹא דָּבָר הוּא:

וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל בְּדַבְרוֹ אֶל-הָאֲנָשִׁים
 וַיַּחַר-אַף אֱלִיאָב בְּדָוִד
 וַיֹּאמֶר |

לְמַה-זֶּה יֵרְדָּתָּ
 וְעַל-מִי נִטְשֶׁתָּ מֵעַט הַצָּאֵן הַהֵנָּה בַּמִּדְבָּר
 אֲנִי יֹדְעֹתִי אֶת-זִדְּנֹתְךָ וְאֵת רָע לִבְבֹּךָ
 כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמְּלָחָמָה יֵרְדָּתָּ:

1 Samuel 17, 28. — EHRlich a bien vu que la traduction courante de רָע לִבְבֹּךָ « la méchanceté de ton cœur » est fautive. Ces

(4) Voir ma *Grammaire de l'hébreu biblique*, § 124 g.

וַיֹּאמֶר דָּוִד
 מַה עָשִׂיתִי עִתָּה
 הֲלוֹא דָבַר הוּא:

Joüon, Paul. 1928. "Notes philologiques sur le texte hébreu de Josué 6, 18; 10, 13; 23, 13; Juges 7, 8; 7, 14; 12, 5; 14, 17; 18, 31; 1 Samuel 6, 4-5; 12, 8-9; 12, 23; 12, 24; 13, 17; 13, 28." *Biblica* 9, no. 2: 161-166. *ATLA Religion Database with ATLASerials*, EBSCOhost (accessed April 7, 2016).

1 Samuel 17:28

אֲנִי יֹדַעְתִּי אֶת־זִדְדֹנְךָ וְאֵת רַע לְבָבְךָ
 כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמַּלְחָמָה יֵרָדֶת:

mots signifient « l'affliction de ton cœur », comme il appert de Néh. 2, 2; comp. 1 Sam. 1, 8; Deut. 15, 10; Prov. 25, 20. Comme ce sens ne va nullement au contexte, il faut conclure à une altération. EHRlich (approuvé par SCHULZ) lit רַע « pensée ». Mais ce mot rarissime, qui ne se trouve que dans deux textes poétiques (Ps. 139, 2, 17) est absolument improbable ici. Je lirais רַם לְבַבְךָ « ton orgueil » qui est un quasi-synonyme de זִדְדֹנְךָ : « Je connais ton outrecuidance et ton orgueil ». Dans Jér. 48, 29, on a précisément רַם לְבַבְךָ après deux synonymes d'*orgueil*.

Eliab motive ainsi son accusation contre son jeune frère : « car c'est pour *voir* le combat que tu es descendu ». Ainsi traduit-on. Mais ce serait là une simple faute de curiosité qui ne motiverait pas l'accusation d'orgueil. Les paroles de David qui ont provoqué la colère d'Eliab lui ont montré que celui-ci est tout disposé à combattre. Etant donné que David est un tout jeune homme et n'a pas été militarisé, sa prétention a pu facilement être taxée d'orgueil par son frère aîné. Le verbe רָאָה aurait donc ici le sens d'« expérimenter, éprouver » qu'on a, par exemple dans Ps. 89, 49 « voir la mort » ; Ps. 16, 10 « voir la fosse » ; Ps. 34, 13 « voir le bonheur » (1). Le correspondant français serait *goûter*, expression métaphorique prise d'un autre sens. On pourrait rendre notre texte : « car c'est pour goûter du combat que tu es descendu ».

Paris.

PAUL JOÛON S. J.

(1) Au hifil on a semblablement *faire voir* pour *faire éprouver* « des choses pénibles » Ps. 60, 5 ; « des angoisses, des maux » Ps. 71, 20 ; « la miséricorde » Ps. 85, 8.

וַיֹּסֵב מֵאַצְלוֹ אֶל-מוֹל אַחֵר
וַיֹּאמֶר כַּדָּבָר הַזֶּה
וַיֵּשְׁבֵהוּ הָעַם דָּבָר כַּדָּבָר הַרְאֵשׁוֹן:

וַיִּשְׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר דָּוִד
וַיִּגְדּוּ לְפָנָי-שֹׂאֵל
וַיִּקְחֵהוּ:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שֹׂאֵל
אֶל-יִפְלֵ לֵב-אָדָם עָלָיו
עַבְדְּךָ יִלְךָ וְנִלְחַם עִם-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה:

וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד

לֹא תֹכֵל לְלַכֵּת אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ
כִּי־נַעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְעַרְיוֹ:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוֹל

רַעָה הִיָּה עֲבַדְךָ לְאָבִיו בַּצֹּאֵן
וּבֵא הָאֲרִי וְאֶת־הַדּוֹב וְנִשְׂא שָׂה מִהָעֵדֶר:

וַיֵּצֵאתִי אַחֲרָיו

וְהִכֹּתִיו וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו

וַיִּקַּם עָלַי

וְהִחֲזַקְתִּי בְזִקְנּוֹ וְהִכֹּתִיו וְהִמִּיתִיו:

וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־דָּוִד

לֹא תוּכַל לְלַכֵּת אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ
כִּי־נָעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְעָרָיו:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שְׂאוֹל

רְעָה הִיא עַבְדְּךָ לְאָבִיו בַּצֹּאֵן
וּבֹא הָאָרִי וְאַת־הַדּוֹב וְנִשְׂא שָׂה מִהָעֵדֶר:

Note that **את** here marks the subject!

Other examples include

Gen 4:18; 21:5; 27:42

Neh 9:19, 34; Judges 20:44; 2 Kings 6:5

See Waltke/O'Connor 10.3.2 (page 182ff) for
discussion and examples.

וַיֵּצֵאתִי אַחֲרָיו

וְהִכֵּיתִיו וְהִצַּלְתִּי מִפִּי

וַיִּקָּם עָלַי

וְהִחֲזַקְתִּי בְזִקְנִי וְהִכֵּיתִיו וְהִמִּיתִיו:

גַּם אֶת־הָאָרִי גַם־הַדּוֹב הִכָּה עַבְדְּךָ
וְהִיָּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרֶל הַזֶּה כְּאֶחָד מֵהֶם
כִּי חִרֵף מִמֶּנִּי אֱלֹהִים חַיִּים:

וַיֹּאמֶר דָּוִד׃

יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּילָנִי מִיַּד הָאָרִי וּמִיַּד הַדּוֹב
הוא יִצִּילָנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה

וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד׃

לֵךְ וַיְהוּהָ יְהִיָּה עִמָּךְ:

וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד

לֹא תוּכַל לְלַכֵּת אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ
כִּי־נַעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְעָרָיו:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוֹל

רַעָה הִיָּה עַבְדְּךָ לְאָבִיו בַּצֹּאֵן
וּבֹא הָאָרִי וְאֶת־הַדּוֹב וְנִשְׂאָ שָׂה מִהָעֵדֶר:

“A series of **weqatals** within a Historical Narrative represent the mainline of an embedded **Procedural Discourse** that tells **how something was done repeatedly in the past.**” (See Rocine 35)

- Is this **Procedural Discourse**?
- What do we do with the interrupting **wayyiqtol**?

וַיֵּצֵאתִי אַחֲרָיו

וְהִכֵּיתִיו וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו

וַיָּקָם עָלַי

וְהִחֲזַקְתִּי בְּזַקְנוֹ וְהִכֵּיתִיו וְהִמִּיתִיו:

This is an X-qatal.

- X-qatal is the focalizing structure used in conjunction with the wayyiqtol of Historical Narrative
- X-yiqtol is the focalizing structure that corresponds to the we-qatal of Procedural Discourse (and also the +projection genres: Predictive, Instructional, Hortatory)

Is this

- Habitual past action interrupted by some historical narrative syntax elements or
- Historical narrative with weqatals carrying the bulk of the mainline action?

Meaning difference

- One lion/bear
- Many lions/bears

גַּם אֶת־הָאֲרִי גַם־הַדּוֹב הִכָּה עֲבָדָךָ
וְהִיָּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרֵל הַזֶּה כְּאֶחָד מֵהֵם
כִּי חֵרֶף מֵעֵרַכְתָּ אֱלֹהִים חַיִּים:

וַיֹּאמֶר דָּוִד
יְהוּה אֲשֶׁר הִצַּלְנִי מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד הַדָּב
הוּא יִצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה
וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־דָּוִד
לֵדַךְ וַיְהוּה יְהִיָּה עִמָּךְ:

וַיִּלְבַּשׁ שָׂאוּל אֶת־דָּוִד מִדָּיו
 וַנָּתֵן קֹוֶבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ
 וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שָׂרִיזֹן:

וַיַּחְגְּר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ מֵעַל לְמַדְיוֹ
 וַיֹּאֲל לַלֶּכֶת כִּי לֹא־נֹסֶה׃
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוּל
 לֹא אֹכֵל לַלֶּכֶת בְּאַלֶּהָה כִּי לֹא נִסִּיתִי
 וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעַלָּיו:

We-Qatal marking climactic or pivotal event
(see Rocine 37, p. 212ff).

“What is it that makes Saul’s giving his **קובע** *a helmet*, a climactic or pivotal event? Ought not Saul be Israel’s champion and thereby solidify his position as king? Instead, it is like he is crowning David. Saul’s giving of his helmet may well foreshadow the giving of his crown.” (Rocine p 349)

וַיִּלְבַּשׁ שָׂאֹל אֶת־דָּוִד מִדְּיוֹ

וַנָּתַן קֹבֶעַ נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ

וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שָׂרִיוֹן׃

וַיַּחְגֵּר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ מֵעַל לְמַדְיוֹ

וַיֹּאֲלֵ לְלֶכֶת כִּי לֹא־נִסָּה׃

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאֹל

לֹא אֹכֵל לְלֶכֶת בְּאַלֶּהָהָ כִּי לֹא נִסִּיתִי

וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעַלְיוֹ׃

וַיִּקַּח מִקְלוֹ בְיָדוֹ

וַיִּבְחַר-לוֹ חֲמֹשֶׁה חֲלָקֵי-אֲבָנִים | מִן-הַנָּחַל

וַיֵּשֶׁם אֹתָם בְּכָלֵי הָרָעִים אֲשֶׁר-לוֹ וּבִילְקוּט וּקְלָעוֹ בְיָדוֹ

וַיִּגַּשׁ אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי:

וַיִּלְךְ הַפְּלִשְׁתִּי הַלֶּךְ וְקָרַב אֶל-דָּוִד וְהָאִישׁ נִשָּׂא הַצֵּנָה לְפָנָיו:

וַיִּבֹט הַפְּלִשְׁתִּי

וַיִּרְאֶה אֶת-דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ

כִּי-הָיָה נָעַר וְאֲדָמְנִי עִם-יָפָה מִרְאָה:

וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד
הַכֵּלֵב אֲנֹכִי כִי־אַתָּה בֶּאֱ־אֵלִי בַמַּקְלוֹת
וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בְּאֱלֹהָיו:

וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד
לֵכֶּה אֵלַי וְאַתָּנָה אֶת־בְּשָׂרִי לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי
אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחַרְבַּ וּבַחֲנִית וּבְכִידּוֹן
וְאֲנֹכִי בֶּאֱ־אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מִעְרָכוֹת יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר חָרַפְתָּ:

הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ יְהוָה בְּיָדַי
 וְהַכִּיתֶךָ
 וְהִסְרֹתִי אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעֹלְיֶךָ
 וְנָתַתִּי פָגַר מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה
 לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיֵּת הָאָרֶץ
 וַיִּדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל׃

וַיִּדְעוּ כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה
 כִּי־לֹא בַּחֲרָב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה
 כִּי לַיהוָה הַמְּלַחְמָה
 וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיַדְנוּ׃

וְהָיָה כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי

וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב לְקִרְאת דָּוִד

וַיִּמַּהַר דָּוִד

וַיִּרֶץ הַמַּעֲרָכָה לְקִרְאת הַפְּלִשְׁתִּי:

וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדָיו אֶל־הַכְּלִי

וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן

וַיִּקְלָע

וַיִּדְּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מַצְחוֹ

וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמַצְחוֹ

וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אֶרְצָה:

וַיַּחֲזֹק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי בַקֶּלֶעַ וּבְאַבָּן
 וַיִּדְּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִיתֵהוּ
 וַחֲרַב אֵין בְּיַד־דָּוִד׃

וַיִּרֶץ דָּוִד
 וַיַּעֲמֵד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי
 וַיַּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ
 וַיִּשְׁלֹפֶה מִתַּעֲרָה
 וַיַּמְתֵּהוּ
 וַיִּכְרַת־בָּהּ אֶת־רֹאשׁוֹ
 וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מֵת גִּבּוֹרָם
 וַיִּנְסוּ׃

וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה
וַיִּלְעוּ

וַיַּרְדּוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים עַד־בּוֹאֲךָ גִיא וְעַד שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן
וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים פְּלִשְׁתִּים בְּדַרְךְ שַׁעֲרִים וְעַד־גַּת וְעַד־עֶקְרוֹן:

וַיָּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּלֶק אַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים
וַיִּשְׁסוּ אֶת־מַחְנֵיהֶם:

וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי
וַיָּבֵאוּ יְרוּשָׁלַם
וְאֶת־כָּלִיו שָׁם בְּאֵהָלוֹ: ם

וְכִרְאוֹת שְׂאוֹל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקַרְאֵת הַפְּלִשְׁתִּי
 אֹמֵר אֶל־אֲבִינֹר שֶׁר הַצָּבָא
 בֶּן־מִי־זֶה הַנֶּעַר אֲבִינֹר
 וַיֹּאמֶר אֲבִינֹר

חִי־נִפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֶתִי:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ:

שְׂאֵל אֹתָהּ בֶּן־מִי־זֶה הָעַלְמָּ: **ס**

וְכִרְאוֹת שְׂאוּל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקִרְאת הַפְּלִשְׁתִּי

אָמַר אֶל־אַבְנֵר שֶׁר הַצֹּבָא

בֶּן־מִיזָה הַנֶּעַר אַבְנֵר

וַיֹּאמֶר אַבְנֵר

חִי־נַפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֶתִי:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

שְׂאֵל אֶתְּהָ בֶּן־מִיזָה הָעָלָם: ם

וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי עִם־יִפֶּה עֵינָיִם וְטוֹב רֹאִי

1 Samuel 16:12

וַיִּבֶט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ כִּי־הָיָה נָעַר וְאֲדָמֹנִי עִם־יִפֶּה מְרָאָה:

1 Samuel 17:42

Review of 1 Samuel 16

11 Then Samuel said to Jesse, "Are all your sons here?" And he said, "There remains yet the youngest, but behold, he is keeping the sheep." And Samuel said to Jesse, "Send and get him, for we will not sit down till he comes here."

12 And he sent and brought him in. Now he was ruddy and had beautiful eyes and was handsome. And the LORD said, "Arise, anoint him, for this is he."

וְכִרְאוֹת שְׂאוֹל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקִרְאת הַפְּלִשְׁתִּי

אָמַר אֶל־אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא

בֶּן־מִיזָה הַנֶּעַר אַבְנֵר

וַיֹּאמֶר אַבְנֵר

חַי־נַפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֶתִי:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

שְׂאֵל אֶתָּה בֶּן־מִיזָה הָעַלְמִים: **ס**

Review of 1 Samuel 16

13 Then Samuel took the horn of oil and anointed him in the midst of his brothers. **And the Spirit of the LORD rushed upon David from that day forward.** And Samuel rose up and went to Ramah.

14 **Now the Spirit of the LORD departed from Saul,** and a harmful spirit from the LORD tormented him.

15 And Saul's servants said to him, "Behold now, a harmful spirit from God is tormenting you.

16 Let our lord now command your servants who are before you to seek out a man who is skillful in playing the lyre, and when the harmful spirit from God is upon you, he will play it, and you will be well."

Review of 1 Samuel 16

וְכִרְאוֹת שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקַרְאֵת הַפְּלִשְׁתִּי

17 So Saul said to his servants, "Provide for me a man who can play well and bring him to me."

אָמַר אֶל־אֲבִינֹר שֶׁר הַצָּבָא

18 One of the young men answered, "Behold, I have seen a son of Jesse the Bethlehemite, who is skillful in playing, a man of valor, a man of war, prudent in speech, and a man of good presence, and the LORD is with him."

בֶּן־מִי־זָה הַנְּעָר אֲבִינֹר

וַיֹּאמֶר אֲבִינֹר

חֵי־נַפְשִׁי הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֵתִי:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

שְׂאֵל אֶתְּהָ בֶּן־מִי־זָה הָעֶלְם: **ס**

וְכִרְאוֹת שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקַרְאֵת הַפְּלִשְׁתִּי

אָמַר אֶל־אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא

בֶּן־מִי־זָה הַנְּעַר אַבְנֵר

וַיֹּאמֶר אַבְנֵר

חֵי־נַפְשֵׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֵתִי:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

שְׂאֵל אֶתְּהָ בֶּן־מִי־זָה הָעֶלְם: **ס**

Review of 1 Samuel 16

17 So Saul said to his servants, "Provide for me a man who can play well and bring him to me."

18 One of the young men answered, "Behold, I have seen a son of Jesse the Bethlehemite, who is skillful in playing, a man of valor, a man of war, prudent in speech, and a man of good presence, and the LORD is with him."

- a son of Jesse the Bethlehemite
- skillful in playing
- a man of valor
- a man of war
- prudent in speech
- a man of good presence
- the LORD is with him

וְכִרְאוֹת שָׁאוּל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקַרְאֵת הַפְּלִשְׁתִּי

אָמַר אֶל־אַבְיָר שֶׁר הַצִּבָּא

בֶּן־מִי־זֶה הַנָּעַר אַבְיָר

Review of 1 Samuel 16

17 So Saul said to his servants, "Provide for me a man who can play well and bring him to me."

18 One of the young men answered, "Behold, I have seen a son of Jesse the Bethlehemite, who is skillful in playing, a man of valor, a man of war, prudent in speech, and a man of good presence, and the LORD is with him."

- a son of Jesse the Bethlehemite
- skillful in playing
- a man of valor
- a man of war
- prudent in speech
- a man of good presence
- the LORD is with him

Now David was the son of an Ephrathite of Bethlehem in Judah, named Jesse, who had eight sons. In the days of Saul the man was already old and advanced in years. (v12)

when there came a lion, or a bear ... (v34)
 David said to Saul, "Let no man's heart fail because of him. Your servant will go and fight with this Philistine." (v32)

"... you are but a youth, and he has been a man of war from his youth." (v33)
 "I cannot go with these, for I have not tested them." So David put them off. (v39)
 Then he took his staff ... five smooth stones... his sling (v40)

When the words that David spoke were heard, they repeated them before Saul, and he sent for him. (v31)
 David's speech / "boast" (17:34-37)

All the men of Israel, when they saw the man, fled ... (v24)
 And David said to the men who stood by him,
 "What shall be done ...
 who is this uncircumcised Philistine, that he should defy the armies of the living God?" (v26)

David said, "The LORD who delivered me from the paw of the lion and from the paw of the bear will deliver me from the hand of this Philistine." And Saul said to David, "Go, and the LORD be with you!" (v37)

וְכִרְאוֹת שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקִרְאת הַפְּלִשְׁתִּי

Review of 1 Samuel 16

17 So Saul said to his servants, "Provide for me a man who can play well and bring him to me."

אָמַר אֶל־אֲבִינֹר שֶׁר הַצָּבָא

18 One of the young men answered, "Behold, I have seen a [son of Jesse](#) the Bethlehemite, who is skillful in playing, a man of valor, a man of war, prudent in speech, and a man of good presence, and the LORD is with him."

בֶּן־מִי־זָה הַנֶּעַר אֲבִינֹר

וַיֹּאמֶר אֲבִינֹר

19 Therefore Saul sent messengers to [Jesse](#) and said, "Send me [David your son](#), who is with the sheep."

חִי־נִפְשֵׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעָתִי:

20 And [Jesse](#) took a donkey laden with bread and a skin of wine and a young goat and sent them [by David his son to Saul](#).

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

שְׂאֵל אֶתָּה בֶּן־מִי־זָה הָעֶלְם: ם

21 And [David](#) came [to Saul](#) and entered his service. And [Saul](#) loved [him](#) greatly, and he became his armor-bearer.

22 And [Saul](#) sent to [Jesse](#), saying, "Let [David](#) remain in my service, for he has found favor in my sight."

23 And whenever the harmful spirit from God was upon Saul, [David](#) took the lyre and played it with his hand. So Saul was refreshed and was well, and the harmful spirit departed from him.

וְכִרְאוֹת שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד יֵצֵא לְקִרְאת הַפְּלִשְׁתִּי

Review of 1 Samuel 16

17 So Saul said to his servants, "Provide for me a man who can play well and bring him to me."

אָמַר אֶל־אֲבִינֹר שֶׁר הַצָּבָא

18 One of the young men answered, "Behold, I have seen a [son of Jesse](#) the Bethlehemite, who is skillful in playing, a man of valor, a man of war, prudent in speech, and a man of good presence, and the LORD is with him."

בֶּן־מִי־זָה הַנְּעָר אֲבִינֹר

וַיֹּאמֶר אֲבִינֹר

19 Therefore Saul sent messengers to [Jesse](#) and said, "Send me [David your son](#), who is with the sheep."

חִי־נִפְשֵׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעָתִי:

20 And [Jesse](#) took a donkey laden with bread and a skin of wine and a young goat and sent them [by David his son to Saul](#).

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

שְׂאֵל בֶּן־מִי־זָה הָעֶלְם: ס

21 And [David](#) came [to Saul](#) and entered his service. And [Saul](#) loved [him](#) greatly, and he became his armor-bearer.

22 And [Saul](#) sent to [Jesse](#), saying, "Let [David](#) remain in my service, for he has found favor in my sight."

23 And whenever the harmful spirit from God was upon Saul, [David](#) took the lyre and played it with his hand. So Saul was refreshed and was well, and the harmful spirit departed from him.

וּכְשׁוֹב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
 וַיִּקַּח אֹתוֹ אֲבִיָּר
 וַיְבִיֵּאוּ לִפְנֵי שָׁאוּל וַרְאֵשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בַיָּדוֹ׃

וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל
 בֶּן־מִי אַתָּה הַנְּעָר
 וַיֹּאמֶר דָּוִד
 בֶּן־עֲבִדְךָ יֹשֵׁב בֵּית הַלְּחָמִי׃

וּכְשׁוֹב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי

וַיִּקַּח אֹתוֹ אֲבִנָּר

וַיָּבֵאֵהוּ לִפְנֵי שָׁאוּל וַרְאֵשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בַיָּדוֹ:

Who is asking here?

Contrast v56:

שָׁאַל אֶתְּהָ בֶן־מִי־זֶה הָעָלָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל

בֶּן־מִי אַתָּה הַנְּעָר

וַיֹּאמֶר דָּוִד

בֶּן־עֲבִדְךָ יֹשֵׁב בֵּית הַלְּחָמִי:

וַיְהִי כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶל-שָׂאוֹל
 וַנִּפֹּשׂ יְהוֹנָתָן נְקֻשְׂרָה בְּנִפְשׁ דָּוִד
 וַיֵּאָהֱבוּ וַיִּאַהֲבֵהוּ יְהוֹנָתָן כְּנַפְשׁוֹ:

וַיִּקְחֵהוּ שָׂאוֹל בַּיּוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַן לָשׁוּב בֵּית אָבִיו:

וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ:

וַיִּתְּפֹשֶׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמָּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו

וַיִּתְּנֵהוּ לְדוֹד

וּמַדְיָו וְעַד־חֲרָבוֹ וְעַד־קִשְׁתּוֹ וְעַד־חַגְרוֹ:

וַיֵּצֵא דָוִד בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנּוּ שְׁאוֹל יִשְׁכָּל

וַיִּשְׁמָהוּ שְׁאוֹל עַל אַנְשֵׁי הַמְּלָחָמָה

וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו כָּל־הַנֶּעַם

וְגַם בְּעֵינָיו עַבְדֵי שְׁאוֹל: פ

וַיִּתְּפֹשֶׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמַּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו

וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד

Who's armour will
David not wear?

וּמִדָּיו וְעַד־חֲרָבוֹ וְעַד־קִשְׁתּוֹ וְעַד־חֲגָרוֹ:

וַיֵּצֵא דָוִד בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנוּ שְׂאוֹל יִשְׁכָּל

וַיִּשְׁמָהוּ שְׂאוֹל עַל אַנְשֵׁי הַמְּלָחָמָה

וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו כָּל־הָעָם

וְגַם בְּעֵינָיו עַבְדֵי שְׂאוֹל: פ

וַיְהִי בְּבוֹאָם בְּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
 וַתֵּצְאָנָה הַנָּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל
 לְשׁוֹר לְשִׁיר וְהַמְּחֹלוֹת לְקַרְאֵת שָׂאוּל הַמֶּלֶךְ
 בְּתַפִּים בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים:

וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת וַתֹּאמְרוּ
 הֲכֵּה שָׂאוּל בְּאַלְפֵי
 וְדָוִד בְּרַבְבְּתָיו:

SISTRUM: *sis•trum /'sistrem/*
 a hand-held percussion instrument
 that dates back to Ancient Egypt.

CHECK OUT MORE WORLD MUSIC FUN WITH DARIA AT WWW.DARIAMUSIC.COM

Woman with Timbrel.
 Pottery figurine, height 10.5 cm.
 Cyprus 6th century BCE.
 Haifa Museum.

<http://www.bibarch.com/music/music-ancient-instruments.htm>

וַיִּחַר לְשֹׂאֵל מְאֹד
 וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה
 וַיֹּאמֶר

נִתְּנוּ לְדָוִד רַבּוֹת
 וְלִי נִתְּנוּ הָאֲלָפִים
 וְעוֹד לוֹ אֶדְ הַמְּלוּכָה:

וַיְהִי שֹׂאֵל עֹז עֹזֵן אֶת־דָּוִד
 מִהַיּוֹם הַהוּא וְהָלְאָה: ס

וַיִּחַר לְשָׂאוֹל מְאֹד

וַיִּרְעַב בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה

וַיֹּאמֶר

נִתְּנָה לְדָוִד רַבְבוֹת

וְלִי נִתְּנָה הָאֱלֹפִים

וְעוֹד לוֹ אֶדְ הַמְּלוּכָה:

וַיְהִי שָׂאוֹל עֹן עֹנִין אֶת־דָּוִד

מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהָלְאָה: ס

Review of 1 Samuel 16

21 And David came to Saul and entered his service.
And Saul **loved him greatly**, and he became his armor-bearer.

22 And Saul sent to Jesse, saying, "Let David remain in my service, for he has **found favor in my sight**."

וַיִּחַר לְשָׂאוֹל מְאֹד

וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה

וַיֹּאמֶר

נִתְּנָה לְדָוִד רַבְבוֹת

וְלִי נִתְּנָה הָאֱלֹפִים

וְעוֹד לוֹ אֶדְ הַמְּלוּכָה:

וַיְהִי שָׂאוֹל עוֹן עֲוִיָּן אֶת־דָּוִד

מִהַיּוֹם הַהוּא וְהָלְאָה: ס

Review of 1 Samuel 16

21 And David came to Saul and entered his service.
And Saul **loved him greatly**, and he became his armor-bearer.

22 And Saul sent to Jesse, saying, "Let David remain in my service, for he has **found favor in my sight**."

Does it make sense to say the events of chapter 16 could have followed the events of chapter 17?